

Men dette system udfordres i disse år fra flere sider. En af de alvorlige udfordringer er netop som beskrevet ovenfor, at der har udviklet sig et stort mindretal af lønmodtagere, som ikke er forsikret i en a-kasse, og de fleste af dem er som nævnt helt uden økonomisk sikkerhedsnet i tilfælde af arbejdsløshed.

Større retfærdighed

Forslagsstillerne mener desuden, at de nuværende regler for at kunne blive medlem af en a-kasse og opnå ret til dagpenge ved ledighed er uretfærdige. For at reglerne skal være retfærdige mener forslagsstillerne, at arbejdsløshedsforsikringsordningen skal være et tilbud til de lønmodtagere, der har en varig tilknytning til arbejdsmarkedet eller er kommet ud på arbejdsmarkedet efter en erhvervsuddannelse af en vis minimumslængde.

Men lønmodtagere med en varig tilknytning til arbejdsmarkedet forhindres i dag i at kunne opnå ret til dagpenge inden for en rimelig tidsfrist ved at forsikre sig i en a-kasse. I dag kan lønmodtagere og selvstændige, der allerede har været på arbejdsmarkedet i mange år, i bedste fald opnå ret til dagpenge 12 måneder efter indmeldelse i en a-kasse. For mange er der imidlertid udsigt til endnu længere ventetid. Det skyldes, at man ud over at være medlem af en a-kasse i 12 måneder også skal have arbejdet, hvad der mindst svarer til 52 ugers fuldtidsarbejde (1.924 timer).

Selv for lønmodtagere, der har et fuldtidsjob ved indmeldelse i en a-kasse, vil det ofte indebære, at der går mere end 1 år, før de bliver berettiget til dagpenge ved ledighed. Det gælder f.eks. for lønmodtagere, der

må påregne midlertidige ledighedsperioder som følge af sæsonudsving, vejrforhold, skiftende ordretilgang, jobskifte og lign. Tilsvarende gælder naturligvis for de lønmodtagere, der ønsker et fuldtidsjob, men kun har kunnet få et deltidsjob.

Også for at give lønmodtagere og selvstændige en mere retfærdig adgang til arbejdsløshedsforsikring foreslås det derfor, at ret til dagpenge skal kunne opnås efter 26 ugers medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse, samtidig med at arbejdskravet nedsættes fra de 52 uger til 26 uger for fuldtidsforsikrede og fra 34 uger til 17 uger for deltidsforsikrede.

Forslaget vil i øvrigt genskabe den situation, der var før den 1. januar 1996, hvor beskæftigelseskravet blev sat op fra 26 uger til 1 år for fuldtidsforsikrede og fra 17 til 34 uger for deltidsforsikrede.

Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget må forventes at medføre, at flere på arbejdsmarkedet vælger at være arbejdsløshedsforsikrede. Det vil umiddelbart medføre en øget indtægt for staten i form af flere forsikringsbidrag fra a-kasserne. På sigt vil flere arbejdsløshedsforsikrede give flere ret til arbejdsløshedsdagpenge, hvilket vil være en udgift for staten. Til gengæld vil det offentlige (staten og kommunerne) for en del af disse arbejdsløshedsforsikrede spare udgifter til kontanthjælp i forbindelse med ledighed.

Samlet vurderer forslagsstillerne, at der vil blive tale om en nettoudgift (før skatteindtægter) på ca. 40-45 mio. kr. årligt.

Skriftlig fremsættelse

Eigil Andersen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedret ret til dagpenge for forsikrede ledige.

(Beslutningsforslag nr. B 169).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.